

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเมือง

เรื่อง การจัดการมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเมือง ว่าด้วยการจัดการมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลเมือง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองและนายอำเภอเมืองเลย จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเมือง เรื่อง การจัดการมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเมือง เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๒

บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งในส่วนของข้อบัญญัตินี้ได้ตราไว้แล้ว ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอยทั่วไป” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ขากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่นแต่ไม่หมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน และสิ่งของที่ไม่ใช้แล้วหรือของเสียทั้งหมดที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน ของเสียจากวัตถุดิบของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ของเสียที่เป็นผลิตภัณฑ์เสื่อมคุณภาพ และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

“มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” หมายความว่า มูลฝอยทั่วไปที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ หรือนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ได้

“มูลฝอยติดเชื้อ” หมายความว่า มูลฝอยติดเชื้อตามกฎหมายว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ

“มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน” หมายความว่า มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชนที่เป็นวัตถุหรือปนเปื้อนสารที่ที่คุณสมบัติเป็นสารพิษ สารไวไฟ สารออกซิไดซ์ สารเปอร์ออกไซด์ สารระคายเคือง สารกัดกร่อน สารที่เกิดปฏิกิริยาได้ง่าย สารที่เกิดระเบิดได้ สารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม สารหรือสิ่งอื่นใดที่อาจก่อหรือมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อมแต่ไม่หมายความรวมถึงมูลฝอยทั่วไป มูลฝอยติดเชื้อ กากกัมมันตรังสี และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

“มูลฝอยอินทรีย์” หมายความว่า มูลฝอยทั่วไปที่สามารถย่อยสลายได้ง่าย เช่น เศษอาหาร ผัก ผลไม้ หญ้า เศษซากพืช ซากสัตว์ เป็นต้น

“น้ำชะมูลฝอย” หมายความว่า ของเหลวที่ไหลผ่านหรือของเหลวที่ออกมาจากมูลฝอยทั่วไปซึ่งอาจประกอบด้วยสารละลายหรือสารแขวนลอยผสมอยู่

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมือง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้ง

“สถานบริการการสาธารณสุข” หมายความว่า

(๑) สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และหมายความรวมถึงสถานพยาบาลของทางราชการ

(๒) สถานพยาบาลสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์ และหมายความรวมถึงสถานพยาบาลสัตว์ของทางราชการ

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“อาคารอยู่อาศัยรวม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยสำหรับหลายครอบครัว โดยแบ่งออกเป็นหน่วยแยกจากกันสำหรับแต่ละครอบครัว

“ผู้ซึ่งก่อให้เกิดมูลฝอย” หมายความว่า ประชาชน และเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด หรือสถานที่ใด ๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอย

ข้อ ๕ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลเมืองเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ การเก็บ ขน การจัดการ หรือการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองให้เป็นอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลเมือง

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลเมือง หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน การจัดการหรือการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

บทบัญญัติตามข้อนี้ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าวแจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ ให้หน่วยงานหรือบุคคลดังต่อไปนี้ดำเนินการคัดแยก เก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยทั่วไปให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

(๑) องค์การบริหารส่วนตำบลเมือง

(๒) องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ที่ดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง

(๓) บุคคลซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๑๘ วรรคสาม

(๔) บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ดำเนินการโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการตามมาตรา ๑๙

ข้อ ๘ ห้ามผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะซึ่งมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล นอกจาก ณ สถานที่หรือตามวิธีการที่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองกำหนดหรือจัดให้

ข้อ ๙ ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ถ้าย เท ทิ้งหรือทำหรือปล่อยปละละเลยให้มีมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลในที่ของตนเองอันขัดต่อสุขลักษณะ

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองอาจดำเนินการจัดการตามวรรคหนึ่งได้ หากเห็นว่าขัดต่อสุขลักษณะจนอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรง โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองนั้นจะต้องรับผิดชอบเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

หมวด ๒

การคัดแยกและการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอย

ข้อ ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการเก็บมูลฝอยทั่วไป ให้ผู้ซึ่งก่อให้เกิดมูลฝอยคัดแยกมูลฝอยที่อย่างน้อยต้องคัดแยกเป็นมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน โดยให้คัดแยกมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ออกจากมูลฝอยทั่วไปด้วย ดังนี้

- (๑) คัดแยกมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ออกจากมูลฝอยทั่วไป
- (๒) คัดแยกมูลฝอยอินทรีย์ออกจากมูลฝอยทั่วไป
- (๓) คัดแยกมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนออกจากมูลฝอยทั่วไป

ข้อ ๑๑ ถูหรือภาชนะสำหรับบรรจุมูลฝอยที่คัดแยกตามข้อ ๑๐ จะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (๑) ถูสำหรับบรรจุต้องเป็นถูพลาสติก หรือวัสดุอื่นที่มีความเหนียว ทนทาน ไม่ฉีกขาดง่าย ไม่รั่วซึม ขนาดเหมาะสม และสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก
- (๒) ภาชนะสำหรับบรรจุต้องทำจากวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย มีความแข็งแรง ทนทาน ไม่รั่วซึมมีฝาปิดมิดชิด สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้ ขนาดเหมาะสม สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก และง่ายต่อการถ่ายและเทมูลฝอย

ถูและภาชนะดังกล่าวต้องแสดงข้อความระบุประเภทมูลฝอยที่คัดแยกไว้ด้วยให้ชัดเจน

ข้อ ๑๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาดหรือสถานที่ใด ๆ ที่มีปริมาณมูลฝอยทั่วไปตั้งแต่สองลูกบาศก์เมตรต่อวันขึ้นไป ต้องจัดให้มีที่พักรวมมูลฝอยหรือภาชนะรองรับมูลฝอยตามข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๕ ขนาดตามความเหมาะสมหรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๓ ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไปต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังนี้

- (๑) เป็นอาคารหรือเป็นห้องแยกเป็นสัดส่วนเฉพาะที่มีการป้องกันน้ำฝน หรือภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดตามข้อ ๑๕ ที่สามารถบรรจุมูลฝอยได้ไม่น้อยกว่าสองวัน

(๒) พื้นและผนังของอาคารหรือห้องแยกตาม (๑) ต้องเรียบ มีการป้องกันน้ำซึมหรือน้ำเข้าทำด้วยวัสดุที่ทนทาน ทำความสะอาดง่าย สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค และมีการระบายอากาศ

(๓) มีรางหรือท่อระบายน้ำเสียหรือระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อรวบรวมน้ำเสียไปจัดการตามกฎหมายที่กำหนด

(๔) ประตูกว้างเพียงพอให้สามารถเคลื่อนย้ายมูลฝอยได้โดยสะดวก

(๕) มีการกำหนดขอบเขตบริเวณที่ตั้งสถานที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป มีข้อความที่มีขนาดเห็นได้ชัดเจนว่า “ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป” และมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไปต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่สะดวกต่อการเก็บรวบรวมและขนถ่าย และอยู่ห่างจากแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและสถานที่ประกอบหรือปรุงอาหารตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๔ ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่สำหรับสถานที่ตามข้อ ๑๒ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ทำจากวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย มีความแข็งแรง ทนทาน ไม่รั่วซึมมีฝาปิดมิดชิด สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้ ขนาดเหมาะสม สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก และง่ายต่อการถ่ายและเทมูลฝอย

(๒) มีข้อความว่า “มูลฝอยทั่วไป” หรือ “มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ ภาชนะรองรับมูลฝอยและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งมีปริมาตรตั้งแต่สองลูกบาศก์เมตรขึ้นไปต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีความแข็งแรง ทนทาน ไม่รั่วซึม มีลักษณะปิดมิดชิด สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้ ขนาดเหมาะสม สะดวกต่อการขนถ่ายมูลฝอย และสามารถล้างทำความสะอาดได้ง่าย มีระบบรวบรวมและป้องกันน้ำชะมูลฝอยไหลปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อม

(๒) มีการทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง

ภาชนะรองรับมูลฝอยและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม สะดวกต่อการขนถ่ายและไม่กีดขวางเส้นทางจราจร แยกเป็นสัดส่วนเฉพาะ พื้นพื้นฐานเรียบมั่นคง แข็งแรง ทำความสะอาดง่าย มีรางหรือท่อระบายน้ำเสียหรือระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อรวบรวมน้ำเสียไปจัดการตามที่กฎหมายกำหนด และอยู่ห่างจากแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และสถานที่ประกอบหรือปรุงอาหารตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๖ การจัดให้มีสถานที่คัดแยกมูลฝอยทั่วไปต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นพื้นที่เฉพาะ มีขนาดเพียงพอ เหมาะสม สามารถรองรับมูลฝอยทั่วไปที่จะนำเข้ามาคัดแยกได้ และมีการรักษาบริเวณโดยรอบให้สะอาดและเป็นระเบียบอยู่เสมอ

(๒) มีแสงสว่างเพียงพอสามารถมองเห็นวัตถุต่าง ๆ ได้ชัดเจน

(๓) มีการระบายอากาศเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๔) จัดให้มีห้องน้ำ ห้องส้วม และอ่างล้างมือที่สะอาดและเพียงพอสำหรับใช้งานและชำระล้างร่างกาย

(๕) มีการป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๖) มีการป้องกันฝุ่นละออง กลิ่น เสียง ความสั่นสะเทือน หรือการดำเนินการที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยและมีการบำรุงรักษาให้พร้อมใช้งานตลอดเวลา

(๘) มีระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียและน้ำทิ้งที่ระบายออกสู่ภายนอกเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีวิสาหกิจชุมชนหรือกลุ่มชุมชนดำเนินการในลักษณะที่ไม่เป็นการค้าหรือแสวงหากำไร ต้องแจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเพื่อให้การกำกับดูแลให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

หมวด ๓

การกำจัดมูลฝอยอินทรีย์

ข้อ ๑๗ การกำจัดมูลฝอยอินทรีย์ให้ดำเนินการทำปุ๋ยหรือการทำก๊าซชีวภาพ โดยต้องศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ก่อน และมีมาตรการควบคุมให้เป็นไปตามสุขลักษณะตามวิธีการทางกฎหมายเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างน้อยตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสถานที่ตั้งเหมาะสม

(๒) มีระบบคัดแยกเพื่อนำมาหมักทำปุ๋ยหรือก๊าซชีวภาพ ซึ่งอาจมีอาคารที่เหมาะสม มีแสงสว่างและระบบอากาศระบายอย่างเพียงพอ

(๓) มีระบบบำบัดกลิ่น

(๔) มีการป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค ฝุ่นละออง กลิ่น เสียง ความสั่นสะเทือน หรือการดำเนินการเพื่อป้องกันเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) มูลฝอยอินทรีย์ที่คัดแยกแล้วไม่สามารถทำปุ๋ยหมักหรือก๊าซชีวภาพได้ต้องมีระบบกำจัดอย่างใดอย่างหนึ่งให้ถูกหลักสุขาภิบาล หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๖) ต้องบำบัดน้ำชะมูลฝอย น้ำเสียให้ได้คุณภาพมาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) กรณีหมักทำก๊าซชีวภาพ บ่อหมักต้องเป็นระบบปิด มีการนำก๊าซไปใช้ประโยชน์และมีระบบเผาก๊าซทิ้งกรณีระบบหยุดการใช้งาน

ข้อ ๑๘ ผู้ประกอบกิจการหรือผู้ดำเนินการสถานบริการการสาธารณสุขจะต้องจัดให้มีการจัดการและกำจัดมูลฝอยติดเชื้อด้วยตนเอง หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

หมวด ๔

การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการกิจการ เก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) รถขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องได้รับอนุญาตจากกรมขนส่งทางบก

(๒) ถังบรรจุสิ่งปฏิกูลต้องปกปิดมิดชิด สามารถป้องกันกลิ่น สัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้ และมีฝาปิดอยู่ด้านบน

(๓) อุปกรณ์ที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูล เช่น ท่อ สายยาง สายดูด ต้องอยู่ในสภาพใช้งานได้ ไม่รั่วซึม

(๔) ปัมดูดสิ่งปฏิกูลต้องติดตั้งมาตรวัดปริมาณสิ่งปฏิกูล สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน

(๕) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ไม้กวาด น้ำยาฆ่าเชื้อที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) มีข้อความติดด้านข้างและด้านหลังรถโดยใช้ตัวอักษรขนาดที่เห็นได้ชัดเจน ดังนี้

(๗) กรณีกำจัดสิ่งปฏิกูลเองต้องมีระบบการบริหารจัดการที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญและมลพิษต่อสภาพแวดล้อม

(๘) กรณีไปกำจัดที่อื่นต้องแสดงหลักฐานแหล่งที่จะนำไปกำจัดให้ชัดเจน

- (๙) ผู้ปฏิบัติงานต้องสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้ายาง ขณะปฏิบัติงาน
(๑๐) ต้องมีการตรวจสอบสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละครั้ง

หมวด ๕

การอนุญาตและการต่อไปอนุญาต

ข้อ ๒๑ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตหรือต่อไปอนุญาต การออกใบแทน ใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๒๒ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินกิจการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการจากประชาชนให้ยื่นคำขออนุญาตต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/บัตรอื่นที่หน่วยงานรัฐออกให้
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล (ถ้ามี)
- (๔) หนังสือมอบอำนาจ (ถ้ามี)
- (๕) ใบรับรองแพทย์
- (๖) อื่น ๆ ตามที่กำหนด

ข้อ ๒๓ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่อไปอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการทันที หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้นให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในวันทำนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วน ตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

กรณีมีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาต ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวัน จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๔ ให้ผู้ขออนุญาตมารับใบอนุญาตพร้อมชำระค่าธรรมเนียมภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่
ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๒๕ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะต่อใบอนุญาตให้ยื่นคำขอพร้อมหลักฐานตามข้อ ๒๒
ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในหกสิบวันก่อนใบอนุญาตหมดอายุ เมื่อยื่นคำขอพร้อมชำระค่าธรรมเนียม
แล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต

ข้อ ๒๖ ผู้ได้รับอนุญาตผู้ใดไม่เสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหรือต่อใบอนุญาตภายในเวลา
ที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับในอัตราร้อยละยี่สิบของอัตราค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่จะได้บอกเลิก
กิจการก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

กรณีผู้รับใบอนุญาตค้างชำระค่าธรรมเนียมเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ
สั่งให้หยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๗ กรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาต
ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงเหตุแห่งการนั้น
โดยให้ยื่นตามแบบและตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) กรณีสูญหายให้นำสำเนาบันทนาการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่มาแสดง

(๒) กรณีถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญให้นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดง

ข้อ ๒๘ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขต
องค์การบริหารส่วนตำบลเมือง

ข้อ ๒๙ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่
ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

หมวด ๖

ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และบทลงโทษ

ข้อ ๓๐ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ
ขน หรือกำจัดมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสียค่าธรรมเนียม และผู้ได้รับอนุญาต
ให้ดำเนินการ เก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับในอัตราที่กำหนดไว้
ท้ายข้อบัญญัตินี้

บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมือง

ข้อ ๓๑ กรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่า

(๑) ถูกสั่งพักใบอนุญาตสองครั้งขึ้นไปและมีเหตุให้ต้องถูกสั่งพักอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมต่อการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๓ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ทราบหากไม่พบผู้รับหรือไม่ยอมรับให้ส่งคำสั่งทางไปรษณีย์ตอบรับหรือปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งมีอำนาจหน้าที่ตามหมวด ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลเมือง

ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และเพื่อประโยชน์ในการจับกุมหรือปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๗ ผู้ใดที่รับอนุญาตเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลอยู่ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับให้ดำเนินการไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ และเมื่อต่ออายุใบอนุญาตให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘

เปล่ง ศรีสุนทร

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมือง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าปรับ
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเมือง
เรือง การจัดการมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๘

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม เดือนละ (บาท)
๑	ก. อัตราค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป เป็นรายเดือน	
	ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปที่มีปริมาณวันหนึ่ง	
	๑.๑. ไม่เกิน ๒๐ ลิตร	๓๐
	๑.๒. เกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร คิดเป็นหน่วยทุก ๆ ๒๐ ลิตร หน่วยละ	๕๐
	(เศษไม่เกิน ๑๐ ลิตรให้คิดเป็นครึ่งหน่วย เศษเกิน ๑๐ ลิตร ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)	
	๑.๓. เกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐๐ ลิตร	๑,๒๕๐
	๑.๔. เกิน ๖๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๗๐๐ ลิตร	๑,๗๕๐
	๑.๕. เกิน ๗๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐๐ ลิตร	๒,๐๐๐
	๑.๖. เกิน ๘๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	๒,๕๐๐
	๑.๗. เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหน่วยทุก ๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ	๒,๕๐๐
	(เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตรให้คิดครึ่งหน่วย เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดหนึ่งหน่วย)	
	๒ ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป เป็นครั้งคราว	
๒	(๑) มีปริมาณไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร ครั้งละ	๑๐๐
	(๒) มีปริมาณเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ	๒๐๐
	(๓) มีปริมาณเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหน่วยทุก ๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ	๒๐๐
	(เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตรให้คิดครึ่งหน่วย เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดหนึ่งหน่วย)	
	ข. อัตราค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูล ครั้งหนึ่ง ๆ	๓๐๐
	(๑) ลูกบาศก์เมตรละ	๒๐๐
	(๒) ไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร	
	ค. อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาตการเก็บและขนสิ่งปฏิกูล	
	โดยทำเป็นธุรกิจหรือรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ	
	(๑) ค่าใบอนุญาตและต่อใบอนุญาต	๓,๐๐๐
	(๒) ค่าใบแทนใบอนุญาต	๒๐
	ง. ค่าปรับร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ กรณีผู้รับใบอนุญาต	
	ตาม ค.	